

1862

Igjen et Aar udfolder sine Vinger,
Det flyver frem med Morgenrødens Glands;
Igjen vi spørge: hvad mon Aaret bringer?
Hvor falder Sørgeflor, hvor Brudekrands?
Skal Krigsraab eller Fredens Hymne lyde?
Hvad meisler det i Verdens Marmorblok?
Hvad vil det reise og hvad vil det bryde?
Far hen hver frygt! *Vorherre* hjælper nok.
Han er i gode og i tunge Dage
Det Hjerte, vi os trygt tør hælde til;
Igjennem Mulmet vi til Klarhed drage;
Vort Liv er ei Tilfældigheders Spil!